

Ernest Lluch i l'economia de l'Empordà

Article publicat a HORA NOVA (6 d'abril de 2010)

Ernest Lluch i l'economia de l'Empordà és un llibre sota la base del pensament econòmic d'Ernest Lluch sobre l'Empordà. Com diu Pere Gifre en el pròleg “La metodologia emprada en els seus textos va del passat al present tot projectant-se cap al futur, en la línia de Lluch”. Una anàlisi de l'evolució de l'estructura econòmica empordanesa des del segle XVIII fins els nostres dies; una diagnosi sobre el model territorial i els efectes de les infraestructures en el reequilibri i/o desequilibri del territori; el paper de la societat civil empordanesa al llarg de la història i la necessitat del lideratge polític i social, són algunes de les reflexions que contribueixen a entendre l'evolució de l'Empordà, i com afrontar alguns dels reptes del nostre futur immediat, a partir d'unes línies estratègiques.

A partir de la teoria de Lluch, que Figueres i l'Empordà ocupen un lloc preeminent a Catalunya quan es donen unes característiques determinades en l'àmbit socioeconòmic, que passen per la diversificació de la seva estructura econòmica i l'aposta per la modernitat, així com un important bagatge cultural, una societat civil dinàmica i compromesa i els efectes de la proximitat amb França.

Ernest Lluch, junt amb altres autors, va publicar fa quasi 40 anys un article titulat “Gairebé un manifest comarcalista”, on feien aquesta reflexió: *Recordem que ben sovint són més centralistes i reaccionaris els delegats dels poderosos que estan a la perifèria que no pas els centralistes mateixos*. Una situació, que a l'Empordà s'ha donat a partir de mitjans del segle passat. Una reflexió, que en el nostre Empordà, ens ajuda a entendre el perquè de moltes coses. Massa sovint, es busca l'enemic a fora i el tenim a dins. L'enemic som nosaltres mateixos, és la mateixa societat empordanesa. És la indiferència, l'escepticisme o el posicionament en contra davant molts projectes. A Figueres i a l'Empordà, abans i ara, les institucions públiques locals es troben massa soles defensant un nou reequilibri territorial.

A partir de mitjans del segle vint fins els nostres dies, a l'Empordà, ens trobem amb una societat civil sense ambició i amb poca de visió de futur:

1. Una estructura econòmica poc emprenedora i refractària a la innovació; per tant, conservadora, on els beneficis s'han invertit en el sector immobiliari per obtenir nous guanys ràpids i fàcils. Lluch ho deia amb aquestes paraules: *Aquesta especialització, aquesta simplificació de la base econòmica pot, amb*

vista al futur, traure riquesa a la comarca i la pot convertir en un país molt dependent de l'exterior.

2. Perquè enlloc de preparar-se pels canvis que comportaran les noves infraestructures, a diferència de l'actitud del segle dinou i del primer terç del vint que Lluch descriu com un Empordà, que durant molt de temps, va viure una sèrie de condicions que van donar lloc a un teixit social molt ric, la societat civil avui hi viu d'esquenes amb una gran indiferència o s'hi oposa, sense tenir en compte, tal com descriu Lluch, que les infraestructures de comunicació de tot tipus, entre altres factors, són bàsiques pel desenvolupament econòmic. Una actitud que en aquestes darreres dècades ha situat a l'Empordà en una posició més perifèrica i ha contribuït al reforçament del centralisme gironí.

Una estratègia de futur. Una estratègia, sota la influència de les idees i el pensament econòmic i territorial de l'Ernest Lluch i Pasqual Maragall. Dos clars referents per a molts i possiblement els dos personatges de la Catalunya contemporània que millor han interpretat l'Empordà d'ahir i d'avui, i que millor n'han plantejat nous horitzons de futur.

Des del nou marc regional europeu, impulsat per Pasqual Maragall, i des dels paràmetres que entronquen amb el pensament d'Ernest Lluch sobre l'economia empordanesa, que passen per la defensa de la seva modernitat i de la diversificació de la seva estructura econòmica, per l'enfortiment del camí iniciat fa pocs anys d'apostar per la formació per donar valor afegit a l'activitat econòmica. Cal reforçar la personalitat de l'Empordà del segle XXI, d'un Empordà no tancat en si mateix, sinó obert al món i preparat per afrontar els nous reptes de desenvolupament econòmic. El futur de l'Empordà passa per dissenyar una estratègia territorial basada en un model en xarxa i mirant cap al nord, que enforteixi aquest territori en la seva funció de centralitat dins l'Espai Català Transfronterer.

Joan Armangué
Exalcalde de Figueres
www.joanarmangué.cat

